

Dunărea

Iulia Dragomir

E un miros de proaspăt și de viu,
de apă găzduind natura-nfiorată,
se sparg de maluri unde clipocind sălcii,
zvâcnind lumina din adâncuri tremurată.
Se scutură de adiere salcia pleșuvă,
îmbrățișând din rădăcină țărnișos de apă,
copaci pletoși, plecați la talpa udă,
fuiioarele pământului adapă.
Din trunchiul gros zbârcit de măturii,
răzbate-un zvon de lungă așteptare...
Se-aude glasul pescărușilor zglopii,
rupți parcă din sărutul răsăritului de soare.
Un ciripit vioi sărbătorește vara
din crengile înamorate de verdeață.
E pace pe această margine de lume...
Veghează-n albia de doine Dunărea măreață.(20 august 2019-Iulia Dragomir)